

Terugkoppeling Nodenbevraging Cultuursensitieve zorg

Uit onze nodenbevraging blijkt dat hulpverleners in West-Vlaanderen verschillende drempels ervaren bij het bieden van cultuursensitieve zorg. **Taalbarrières** zijn met 85% veruit de meest genoemde praktische drempel. Daarnaast geeft 37% aan dat de toegang tot **professionele tolken** te beperkt is. Er is dan ook een duidelijke behoefte aan **beschikbare, betaalbare en toegankelijke tolken**, maar ook aan meer **meertalige hulpverleners**.

Daarnaast is er vraag naar meer **kennis** en **concrete handvatten** om met diverse culturele contexten om te gaan. Hulpverleners noemen onder meer eengerelateerd geweld, opvoeding, geloof en verschillende visies op geestelijke gezondheidszorg en VAPH als thema's waarover ze meer willen weten. Tegelijk is er behoefte aan **praktische methodieken** om met meer vertrouwen te handelen en eigen vooroordelen te herkennen en te doorbreken. Intervisie, supervisie en teamgerichte ondersteuning worden daarbij als belangrijke voorwaarden gezien.

Ook **sleutel- en brugfiguren** en **medewerkers met een migratieachtergrond** worden als waardevol ervaren. Zij kunnen helpen om drempels te verlagen, vertrouwen op te bouwen en een betere aansluiting met verschillende gemeenschappen te realiseren. Daarnaast is er nood aan een **helder overzicht van beschikbare expertise en organisaties** in West-Vlaanderen, zodat hulpverleners gemakkelijker van elkaar kunnen leren en de juiste partners kunnen inschakelen.

De respondenten benadrukken dat zorg op maat tijd, ruimte en financiële ondersteuning vraagt. Outreachend werken en investeren in relaties zijn binnen de huidige kaders niet altijd haalbaar. Daardoor blijft cultuursensitieve zorg nog te vaak afhankelijk van individuele, geëngageerde hulpverleners. Er is nood aan een **duidelijke en breed gedragen beleidsvisie op organisatie- en regioniveau**.

Hoewel respondenten regelmatig met diverse doelgroepen werken, beoordelen zij hun eigen competenties rond cultuursensitieve zorg gemiddeld met 5,5 op 10. De structurele inbedding binnen hun organisatie krijgt een score van 5,6 op 10. Hoewel 63% aangeeft dat de eigen organisatie richtlijnen heeft voor het werken met tolken, beschikt slechts **34% over een vormingsaanbod rond cultuursensitieve zorg** en heeft **14% toegang tot specifieke intervisie** of supervisie. Opvallend is **dat 44% nog nooit een vorming rond cultuursensitieve zorg** heeft gevolgd.

Ook andere drempels worden vaak ervaren. 44% noemt structurele randvoorwaarden zoals **financiering, tijd en de beschikbaarheid van tolken** als een **belangrijk knelpunt**. Daarnaast ervaren hulpverleners moeilijkheden rond **religieuze en**

levensbeschouwelijke verschillen (47%), **wantrouwen** tegenover hulpverlening (47%) en het **taboe** rond psychische zorg (45%).

Tot slot is er een duidelijke vraag naar **praktisch en bruikbaar materiaal**. Zo heeft 59% behoefte aan aangepast psycho-educatief en therapeutisch materiaal en 40% aan cultuursensitieve diagnostische instrumenten. Voor toekomstige vormen zijn vooral het **betrekken van de context** (62%), **opvoeding** (61%) en **trauma** (54%) belangrijke thema's. Wat de vorm betreft, geeft 44% de voorkeur aan korte, praktijkgerichte **workshops** en 29% aan **online** modules.

Komende periode worden de eerste stappen gezet in richting van toegankelijker maken van **tolken**, het in kaart brengen van bestaande **opleidingen**, waar nodig uitwerken van nieuwe **vormingen**, en nagedacht hoe verder **bruggen te slaan** tussen cliënten en hulpverleners.

Heb je vragen, wil je expertise delen of meedenken?

Neem contact op met **Esther Cornelis, referent cultuur sensitieve zorg**:

eshter.cornelis@wingg.be of 0479 71 58 67